

Kommissionens svar på spørgsmål fra danske MEP'ere

Spørgsmål af Christel Schaldemose om økologisk certificering af vertikale landbrug

Kommissionen fastslår i bilag II, del I, punkt 1.2, i forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, at "hydrokultur, som er en dyrkningsmetode, hvor planter, der ikke naturligt vokser i vand, har rødderne i en opløsning af mineralske næringsstoffer eller i et inert medium, som tilsættes en næringsstofopløsning, er forbudt" i relation til økologisk planteproduktion. Konkret betyder det, at bæredygtige vertikale landbrug ikke kan få tildelt økologisk certificering.

1. Mener Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt, at vertikale landbrug, der benytter sig af hydrokultur som dyrkningsmetode, ikke kan få tildelt økologisk certificering, alene fordi de ikke benytter sig af jord?
2. Planlægger Kommissionen at tilpasse lovgivningen, så det i fremtiden vil være muligt for vertikale landbrug at få tildelt økologisk certificering?

Svar fra kommissionen

Vertikale landbrug, der anvender hydrokultur, kan ikke certificeres som økologiske på grund af manglen på jordbundstilknyttet produktion og behovet for betydelige eksterne input. Med hensyn til de generelle principper for økologisk produktion fastsætter artikel 5 i forordning (EU) 2018/848 følgende: — Litra c): "udnyttelse af energi og naturressourcer, herunder vand, jord, organiske stoffer og luft, på en forsvarlig måde" — Litra f): "hensigtsmæssig tilrettelæggelse og forvaltning af biologiske processer baseret på økologiske systemer, der anvender systeminterne naturressourcer ved hjælp af metoder, der [...] anvender jordbundstilknyttet afgrødedyrkning og jordtilknyttet animalsk produktion" samt — Litra g): "begrænset anvendelse af eksterne input...". Hydrokultur, som er en dyrkningsmetode, hvor planter, der ikke naturligt vokser i vand, har rødderne i en opløsning af mineralske næringsstoffer eller i et inert medium, som tilsættes en næringsstofopløsning, er derfor forbudt i økologisk produktion. I nævnte økologiforordning nåede medlovgiverne desuden til enighed om meget få undtagelser fra jordbundstilknyttet dyrkning, som kun er underlagt specifikke krav for spirer, julesalat, småplanter og udplantningsplanter i beholdere, prydanter og urter i potter. De nåede også til enighed om en overgangsperiode indtil den 31. december 2031 for dyrkning af afgrøder i afgrænsede bede i Finland, Sverige og Danmark, begrænset til de arealer,

der allerede var certificeret før den 28. juni 2017. På dette grundlag agter Kommissionen ikke at tilpasse økologilovgivningen for vertikale landbrug yderligere.

Spørgsmål af Pernille Weiss om støtte til alternativer til kemiske plantebeskyttelsesmidler

Den 22. juni offentliggjorde Kommissionen sit forslag til forordning om bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Dette forventes i væsentlig grad at fremme det nødvendige mål om at reducere anvendelsen af kemiske plantebeskyttelsesmidler.

Det er imidlertid bydende nødvendigt, at de europæiske landbrugere ikke står uden alternativer til kemiske plantebeskyttelsesmidler, ikke mindst i lyset af den nuværende fødevarekrise. Biologiske plantebeskyttelsesalternativer kan spille en vigtig rolle, men disse produkter er ofte underlagt lange godkendelsesfrister – gennemsnitligt syv år.

Kommissionen bedes på denne baggrund besvare følgende spørgsmål:

1. Hvordan vil den støtte hurtige godkendelsesprocesser for biologiske plantebeskyttelsesmidler med henblik på at reducere anvendelsen af kemiske plantebeskyttelsesmidler i Unionen?
2. Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet anvender i øjeblikket samme vurderingsmetode for både kemiske og biologiske plantebeskyttelsesmidler. Overvejer Kommissionen at anvende en kortere, mindre streng vurderingsmetode for biologiske alternativer for at fremskynde processen? I bekræftende fald, hvornår kan vi forvente, at denne metode vil blive taget i brug? I benægtende fald, hvorfor ikke?
3. Overvejer Kommissionen konkrete initiativer til at støtte medlemsstaternes myndigheder i at nedbringe ventetiderne?

Svar fra kommissionen

Som Kommissionen har forklaret i sit svar på skriftlig forespørgsel E-000767/2020, er der allerede indført en hasteprocedure for godkendelse af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler, herunder biologiske plantebeskyttelsesmidler. Kommissionen vedtager snart fire gennemførelsesforordninger, der finder anvendelse fra november 2022, for at fremme godkendelser af mikroorganismer, som er den største gruppe af biologiske ingredienser, der anvendes i plantebeskyttelsesmidler. De videnskabelige vurderinger af kemikalier og mikroorganismer er allerede forskellige. Det forventes desuden, at de gennemførelsesforordninger, der er nævnt ovenfor, forenkler udarbejdelsen af ansøgernes dossierer og de risikovurderinger, som foretages af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

(EFSA), ved at fokusere på mikroorganismernes særlige biologi og økologi. Kommissionen har, som forklaret i svar på skriftlig forespørgsel E-001443/2021, truffet foranstaltninger til at håndtere forsinkelserne, som medlemsstaterne oplever under vurderingen af ansøgninger vedrørende mikroorganismer, såsom Better Training for Safer Food kurser, der skal øge relevant ekspertise, og planlægger at tilbyde økonomisk tilskud til medlemsstaterne for at øge de tilgængelige midler ved at ansætte biovidenskabsfolk som risikoanalytikere

Spørgsmål af Søren Gade om kommissionens holdning til skarvproblemet

Under høringen om indvirkningen af skarvprædation på fiskebestandene, der desværre blev afholdt uden deltagelse af Kommissionen, fremlagde en bred vifte af fagfolk, organisationer og videnskabsfolk deres synspunkter om spørgsmålet. Det blev gjort klart, at skarven udgør en alvorlig trussel mod akvakultursektoren og rekreativt fiskeri samt biodiversiteten i floder, søer og endda saltvand i mange dele af Europa. Fuglen, som har været beskyttet siden 1980'erne, er nu blevet en trussel mod selve den biodiversitet, vi så hårdt forsøger at beskytte.

I den forbindelse:

1. Deler Kommissionen den generelle opfattelse hos de panelmedlemmer, der deltog i høringen, og FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation om, at skarven udgør en alvorlig trussel mod mange fiskearter?
2. Mener Kommissionen, at der er andre forklaringer end skarvprædation på det alvorlige fald i bestanden af stallingarter i hele EU?
3. Normalt er forvaltningen af migrerende dyr, f.eks. fiskebestande, baseret på inddragelse af de lande, hvor dyrene findes i løbet af deres livscyklus. Mener Kommissionen, at forvaltningen af skarver kan håndteres uden multinationale planer eller EU-planer?

Svar fra kommissionen

Kommissionen vil gerne understrege, at selv om den ikke var inviteret til at deltage i mødet om »skarvprædation på fiskebestandene«, har dens tjenestegrene med stor interesse deltaget i og nøje fulgt drøftelserne om skarven.

Skarver er en del af Europas oprindelige fauna og er beskyttet i henhold til fugledirektivet. Kommissionen anerkender, at skarven kan være en kilde til konflikt med andre interesser, bl.a. akvakultur og bevarelse af beskyttede fiskearter. I visse regioner kan nedgangen i stalling være forbundet med skarvens jagt.

Det anerkendes i de strategiske retningslinjer for bæredygtig og konkurrencedygtig akvakultur i EU[2], som Kommissionen vedtog i maj 2021, at rovdyr kan være en udfordring for akvakulturen. Derfor vil den kommende vejledning om miljøpræstationer i akvakultursektoren som ét af de tiltag, der nævnes i retningslinjerne, omfatte en kortlægning af god praksis for forvaltningen af rovdyr.

Kommissionen har ikke planer om at udarbejde en EU-omspændende forvaltningsplan for skarven, da medlemsstaterne allerede har de værktøjer, der er nødvendige for at håndtere konfliktsituationer med skarver. Ifølge fugledirektivets artikel 9 kan medlemsstaterne nemlig af nærmere bestemte grunde fravige de strenge beskyttelsesbestemmelser.

Spørgsmål af Asger Christensen om suspendering af brakordning

I lyset af fødevarekrisen, der blev udløst af krigen i Ukraine, besluttede Kommissionen midlertidigt at suspendere brakordningen i 2022. Fødevarekrisen er dog ingenlunde drevet over, og vi har også næste år brug for så mange EU-producerede fødevarer som muligt. Det er nu, de europæiske landmænd skal planlægge næste års afgrøder.

1. Har Kommissionen umiddelbare planer om også at suspendere brakordningen i 2023?
2. Hvilke øvrige tiltag har Kommissionen taget for at øge fødevareproduktionen i EU?

Svar fra kommissionen

Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesforordning, der bemyndiger medlemsstaterne til at fravige GLM-norm 7 om veksel drift og/eller om at afsætte en del af agerjorden til ikkeproduktive arealer eller landskabstræk. Undtagelsen forventes at øge EU's produktionskapacitet for korn til fødevarer. I betragtning af disse standarders betydning for bevarelsen af jordbundens potentiale, forbedringen af biodiversiteten på bedrifterne og sektorens langsigtede bæredygtighed er undtagelsen midlertidig, begrænset til ansøgningsåret 2023 og begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå de risici for den globale fødevarer sikkerhed, der opstår som følge af Ruslands militære aggression mod Ukraine. EU skal bidrage til at forsyne verdensmarkedet til gavn for lavindkomstlande med fødevarerunderskud. Den seneste rapport om fødevarer sikkerhed viser, at omkring 193 millioner mennesker i 53 lande er udsat for akut fødevarer usikkerhed og har behov for akut bistand. Plantning af visse afgrøder, der typisk anvendes til foder (majs, soja) eller til energi (lavskov med kort omdriftstid), er ikke tilladt på den agerjord, der er omfattet af undtagelsen fra anvendelsen af GLM-norm 8.

Kommissionen har iværksat adskillige initiativer for at adressere risikoen for fødevarer sikkerhed i kølvandet på Ruslands militære aggression mod Ukraine, herunder anvendelse af reserven til kriser i landbruget til at afhjælpe vanskeligheder for de hårdest ramte europæiske landbrugere. Hvad angår hjælp til Ukraine blev der ydet støtte til landbrugerne til at fortsætte produktionen og genoptage korneksporten. Arbejdet med "solidaritetsbaner" er begyndt at give resultater. Kommissionen lancerede også for nylig EFSCM4 i samarbejde med medlemsstaterne og aktørerne i fødevarerforsyningskæden for at forbedre sit kollektive beredskab over for sådanne risici

Spørgsmål af Asger Christensen om udeladelse af biomasse med animalske biprodukter

Den 21. maj 2019 vedtoges forordning (EU) 2019/1009, der ajourfører EU's regler om gødningsprodukter, herunder med en udtømmende liste over materialer, der er tilladt i gødningsprodukter. I den delegerede forordning (EU) 2021/2088 tilføjes pyrolyse- og forgasningsmaterialer som en komponentmaterialekategori i EU-gødningsprodukter. Den delegerede forordning udelukker imidlertid biomasse med animalske biprodukter omfattet af forordning (EF) nr. 1069/2009, jf. CMC14 i bilag I, nr. 2), litra c). Undtagelsen udgør en væsentlig barriere for at udnytte biogasrestfibre igennem pyrolyse. En udnyttelse der har endog meget stort potentiale for lagring af kulstof og øget genanvendelse af næringsstoffer.

1. Hvad er Kommissionens argument for at udelukke biomasse af animalske biprodukter og afledte produkter, jf. CMC14 i bilag I, nr. 2), litra c)?
2. Hvilke hensyn ligger til grund for undtagelsen?

Svar fra kommissionen

Gødning kan betragtes som foderkædens udgangspunkt, fordi dyr, der græsser på arealer, hvor der er blevet anvendt gødning, kan optage disse materialer. Det er derfor nødvendigt at have visse beskyttelsesforanstaltninger for at opfylde foderforbudsreglerne og opretholde mikrobiologisk sikkerhed.

For at sikre, at det endelige produkt er sikkert og har fri bevægelighed på det indre marked, kan animalske biprodukter eller afledte produkter kun anvendes som inputmaterialer i gødning, hvis slutpunktet i fremstillingskæden er blevet fastlagt i overensstemmelse med reglerne for animalske biprodukter.

Kommissionen er ved at udarbejde en delegeret retsakt med henblik på indførelse af de første slutpunkter i fremstillingskæden for animalske biprodukter til brug i forbindelse med EU-gødningsprodukter.

Vedtagelsen forventes at finde sted ved udgangen af 2022. Pyrolyse- og forgasningsprocesser er ikke omfattet, fordi disse forarbejdningsmetoder ikke er godkendte forarbejdningsmetoder for animalske

biprodukter. I henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 1069/2009 skal en aktør, som er interesseret i at anvende disse processer, udarbejde et dossier og indgive det til risikovurdering hos Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) og således iværksætte godkendelsesproceduren.